‘Les amigues de l'Àgata', tot un fenomen generacional

El film, rodat per quatre directores, dues d'elles empordaneses, està triomfant en els festivals de cine independent
És un retrat fresc, natural i realista sobre l'amistat i la joventut actual rodat a Colera

Les actrius Foto: EL PUNT AVUI.

Malgrat que no s'ha estrenat encara als cinemes comercials, Les amigues de l'Àgata aquests dies està gaudint d'un relleu mediàtic. No debades es tracta d'un fenomen cinematogràfic que rep aplaudiments allà on es projecta. Al Festival Internacional de Cine d'Albacete es va endur el premi Abycine Indie, i al recentment celebrat Festival Internacional de Cinema d'Autor de Barcelona (D'A), el sempre exigent Premi del Públic. I no només això, al D'A es van aixecar tantes expectatives i es van vendre ben aviat les entrades que es van haver de fer més projeccions del film.

I què té aquest que desperti tanta curiositat entre el magma d'obres de tants joves cineastes catalans que es mouen a l'òrbita de la independència, el baix pressupost i el cinema alternatiu? Sens dubte, i així ho reconeixen les mateixes autores –que diuen sentir-se “aclaparades”–, el fet que sigui dirigida per quatre joves directores debutants té aquell al·licient de saber “com s'ho han fet?”.

La pel·lícula, en realitat, és el resultat d'un treball final de carrera de Marta Verheyen, Alba Cros, Laia Alabart i Laura Rius, quatre estudiants del grau de comunicació audiovisual de la UPF. Certament, tal com detallen, té la peculiaritat d'haver estat concebuda grupalment i cada directora hi havia d'aportar el seu gra de sorra. Comenta la torroellenca Marta Verheyen que, a banda de ser molt amigues, la bona sintonia s'ha donat perquè tenien clar que totes s'havien d'implicar en un rodatge que es va plantejar i portar a terme “horitzontalment”. És a dir, dues filmaven amb càmeres i les altres dues dirigien les actrius, uns rols que s'intercanviaven tot sovint.

Una altra de les claus d'aquest èxit és que es tracta d'un retrat generacional sobre la joventut actual –concretament, de quatre amigues que viuen aquell moment tan vital que suposa el pas de l'adolescència a l'edat adulta– i per això toca temes tan propers i crucials com l'amistat, les relacions de parella, l'actitud davant del sexe, el present i futur laborals... L'argument potser no és original, però la forma de tractar-ho sí. Com destaquen els que l'han vista, la pel·lícula és imaginativa, intel·ligent i, sobretot, molt fresca. Elles no es mullen i no volen revelar quins són els seus referents, però és clar, i ho admeten, que han consumit molt cinema similar aquests anys que han compartit amistat i estudis. I la línia rohmeriana és la predominant.

Tot i ser una pel·lícula de baix pressupost, destaquen que van comptar amb la producció de la universitat i tot el suport tècnic i tutorial dels professors, entre ells el gironí Isaki Lacuesta. Van rodar la primera part de la pel·lícula a Barcelona i la segona part a Colera, on les protagonistes disfruten d'uns dies de vacances a la casa d'estiu d'una d'elles.

Setanta minuts intensos sorgits d'una gravació oberta en què la improvisació permetia molt espai als personatges per explorar. Quatre actrius sorgides d'un càsting, quatre estudiants de teatre (Elena Martín, Carla Linares, Marta Cañas i Victòria Serra) que, igual que les directores, també han establert uns lligams emocionals que les imatges traspuen.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-05-2015 Pàgina 54

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/852295-lles-amigues-de-lagata-tot-un-fenomen-generacional.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss